

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1242

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 decembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 375 din 5 iulie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	2-4	1.517. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Garda de Coastă, precum și trecerea unor construcții din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia în vederea scoaterii din funcțiune și casării.....	12-13
Decizia nr. 426 din 29 septembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 17 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	5-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 438 din 6 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală.....	8-10	1.982. — Ordin al ministrului antreprenoriatului și turismului privind modificarea procedurii de implementare a Programului național multianual pentru dezvoltarea culturii antreprenoriale în rândul femeilor manager din sectorul IMM, aprobată prin Ordinul ministrului antreprenoriatului și turismului nr. 1.314/2022	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.515. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigriindină și de Creștere a Precipitațiilor	11-12	1.983. — Ordin al ministrului antreprenoriatului și turismului privind modificarea procedurii de implementare a Programului pentru stimularea înființării întreprinderilor mici și mijlocii „Start-up Nation — ROMANIA”, aprobată prin Ordinul ministrului antreprenoriatului și turismului nr. 1.111/2022	15
		3.235. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru aprobarea tarifului de participare la programul de formare specializată în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării construcțiilor pentru arhitecții-șefi, organizat de Institutul Național de Administrație în colaborare cu Registrul Urbaniștilor din România, sub coordonarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 375

din 5 iulie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Jenică Cotolan în Dosarul nr. 308/54/2019 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.752D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 45 din 22 ianuarie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 308/54/2019, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Jenică Cotolan într-o cauză având ca obiect anularea raportului privind constatarea stării de incompatibilitate emis în anul 2018 de Agenția Națională de Integritate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că în textul de lege criticat nu sunt identificate concret instituțiile publice de interes local în care primarul sau viceprimarul unei localități nu ar putea face parte din consiliul de administrație, lăsând la aprecierea inspectorilor Agenției Naționale de Integritate stabilirea acestora.

6. Se mai susține că prevederile legale criticate aduc atingere în special dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (3), precum și celor ale art. 37, întrucât, deși au fost îndeplinite toate condițiile pentru a fi ales, inspectorii Agenției Naționale de Integritate, interpretând mecanic textul de lege, au înlăturat

dreptul său de a fi ales. S-a adus, astfel, atingere și prevederilor art. 53 din Constituție, deoarece i se restrânge dreptul de a fi primar fără a exista vreuna dintre situațiile prevăzute de alin. (2) teza a doua a textului pretins încălcat.

7. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că interdicerea desfășurării activității de membru în consiliul de administrație al unei școli, activitate neremunerată, nu se încadrează în situațiile prevăzute de art. 53 din Legea fundamentală, iar incompatibilitatea nu ar trebui să existe, deoarece, potrivit art. 96 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, în cazul unităților de învățământ, consiliul de administrație este format din 7, 9 sau 13 membri, printre care se numără și primarul sau un reprezentant al primarului, ceea ce este legal, având în vedere atribuțiile pe care le are primarul, potrivit art. 63 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001. De asemenea, incompatibilitatea nu subzistă nici raportat la prevederile Legii nr. 313/2015 pentru modificarea Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, care prevede că primarii și președinții de consilii județene pot face parte din adunările generale ale asociațiilor de utilități publice, modificând astfel regimul incompatibilităților. Astfel, prin atribuțiile stabilite prin acest act normativ, primarul trebuie să participe în consiliul de administrație al unității de învățământ din localitatea respectivă.

8. În final, se susține că prevederile de lege criticate contravin și dispozițiilor art. 120 și art. 121 din Constituție, deoarece împiedică primarii să participe la ședințele adunărilor generale ale acționarilor instituțiilor publice de interes local, așa cum este instituția de învățământ a comunei, pentru a cunoaște și a ajuta la rezolvarea tuturor problemelor de ordin administrativ cu care se confruntă acestea. Dacă în art. 120 din Constituție se face vorbire despre principiile descentralizării și autonomiei locale a serviciilor publice, pe care trebuie să se întemeieze administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale, înseamnă că și activitatea instituției de învățământ, care este o instituție publică, pentru buna funcționare, trebuie să fie coordonată de conducătorul administrației publice din unitatea administrativ-teritorială și să conlucreze cu acesta, respectiv cu primarul, care, potrivit legii, este cel care asigură fondurile necesare pentru toate activitățile școlare, prin bugetul local, și cel care pune la dispoziție locația școlii, asigură baza materială și condițiile normale de desfășurare a procesului de învățământ, se ocupă de igienizare, de reparațiile ce trebuie efectuate în școală, de investițiile necesare pentru ca procesul de învățământ să se desfășoare în bune condiții. Pentru aceasta este esențial ca din consiliul de administrație al școlii să facă parte și primarul, pentru a exista o coordonare între cele două instituții în rezolvarea acestor aspecte esențiale pentru existența procesului de învățământ în bune condiții.

9. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 128/2017. Curtea observă că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 aveau următorul cuprins: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice;*”. Partea introductivă a art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 a fost modificată prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 2 mai 2017, având, în prezent, următorul cuprins: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități:*”. Ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017.

14. De asemenea, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai fost modificate prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea

transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 7 iunie 2017, cu următorul cuprins: „*Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...] 2. La articolul 87 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice, cu excepția reprezentanților în adunarea generală a acționarilor la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a membrilor în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau profesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială pe care o conduce deține participație;*”.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 37 privind dreptul de a fi ales, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 120 privind principiile de bază ale administrației publice locale și art. 121 privind autoritățile comunale și orășenești.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 12 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 30 martie 2016, prin Decizia nr. 71 din 22 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 26 iunie 2018, sau prin Decizia nr. 45 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 3 mai 2019, constatând constituționalitatea acestora.

17. Astfel, la paragraful 15 al Deciziei nr. 12 din 19 ianuarie 2016, precitată, Curtea a reținut că textul de lege criticat instituie o serie de incompatibilități ce reprezintă măsuri necesare pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsuri ce au ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice (a se vedea și Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011).

18. Curtea a mai reținut, la paragraful 16 al Deciziei nr. 12 din 19 ianuarie 2016, că prin prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 se instituie mai multe situații de incompatibilitate. Potrivit raportului întocmit de Agenția Națională de Integritate, autorul excepției din respectiva cauză se afla în situație de incompatibilitate, întrucât deținea atât funcția de primar, cât și pe cea de membru al consiliului de administrație al unei instituții publice. În perioada în care autorul excepției a exercitat și funcția de primar, și pe aceea de membru în consiliul de administrație al școlii, art. 96 alin. (2) din Legea educației

naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, prevedea că în componența consiliului de administrație intră, pe lângă cadre didactice, inclusiv directorul, reprezentanți ai părinților, un reprezentant al consiliului local și un reprezentant al primarului, iar nu primarul însuși. Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2014 privind instituirea unor măsuri în domeniul educației, cercetării științifice și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, art. 96 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011 a fost modificat, în sensul că din consiliul de administrație al școlii fac parte, pe lângă ceilalți reprezentanți, și primarul sau un reprezentant al primarului. Din această perspectivă, a succesiunii legilor în timp, Curtea a observat că autorul critica, în realitate, modul de interpretare și aplicare a legii de către Agenția Națională de Integritate, aspect ce excedează controlului de constituționalitate. În acest sens, Curtea a reținut că, în jurisprudența sa în materie, a constatat că susținerile privind înțelegerea conținutului normelor juridice criticate, prin corelare cu alte dispoziții legale, vizează interpretarea și aplicarea legilor în cauza dedusă judecătii.

19. De asemenea, Curtea a reținut că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul funcțiilor publice la care textele de lege criticate fac referire revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului de asigurare a imparțialității, protejare a interesului public și evitare a conflictului de interese (a se vedea în acest sens Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, paragraful 27).

20. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (3) și ale art. 37 din Legea fundamentală, la paragraful 17 al Deciziei nr. 12 din 19 ianuarie 2016, Curtea a reținut că prin stabilirea unei incompatibilități între funcția de primar și aceea de

membru al consiliului de administrație la instituțiile publice nu se aduce atingere dreptului de a ocupa o funcție publică în condițiile legii și dreptului de a fi ales. Astfel, persoanele care ocupă aceste funcții publice au fost alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, în condițiile stabilite de legea pentru alegerea autorităților administrației publice locale, situație în care se află și autorul excepției, iar incapacitatea atașată mandatului astfel dobândit reprezintă o garanție necesară exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice (a se vedea în acest sens Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, precitată, și Decizia nr. 309 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014, paragraful 38).

21. De asemenea, Curtea a constatat că nici prevederile art. 53 din Legea fundamentală nu sunt încălcate prin dispozițiile de lege criticate, deoarece nu s-a reținut restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este aplicabilă ipoteza prevăzută de norma constituțională pretins a fi încălcată.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor art. 120 și art. 121 din Constituție, prin Decizia nr. 319 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 2 octombrie 2018, paragrafele 29 și 30, Curtea a constatat că dispozițiile art. 120 din Constituție, referitoare la principiile de bază ale administrației publice locale, nu au incidență în cauză. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 121 alin. (2) din Legea fundamentală, Curtea a reținut că, potrivit acestuia, primarii rezolvă treburile publice din comune și din orașe — ca autorități administrative autonome, în condițiile legii. Or, textul de lege criticat se încadrează în sintagma „*în condițiile legii*”, instituind condiții referitoare la exercitarea funcției de primar.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Jenică Cotolean în Dosarul nr. 308/54/2019 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 426

din 29 septembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 17 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Cristian Deliorga	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 17 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Valentin Trif în Dosarul nr. 7.097/2/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.658D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 3.123D/2019 și nr. 3.459D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și ale art. 102 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, ridicată de Gheorghe Mirel Rădescu în Dosarul nr. 1.002/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, ridicată de Viorica Stoica în Dosarul nr. 7.673/2/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.123D/2019 și nr. 3.459D/2019 la Dosarul nr. 2.658D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 241 din 3 iunie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 17 septembrie 2019 și 25 octombrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 7.097/2/2018 și nr. 7.673/2/2018, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 17 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Valentin Trif și de Viorica Stoica în cadrul unor cauze având ca obiect soluționarea unor cereri privind anularea hotărârilor Baroului București și a deciziilor Uniunii Naționale a Barourilor din România prin care s-au respins solicitările autorilor excepției de neconstituționalitate de a fi primiți în profesia de avocat fără examen.

8. Prin Încheierea din 25 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.002/2/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 51/1995 și ale art. 102 din Legea nr. 303/2004.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gheorghe Mirel Rădescu în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect anularea hotărârii Baroului București și a deciziei Uniunii Naționale a Barourilor din România prin care s-a respins solicitarea autorului excepției de neconstituționalitate de a fi primit în profesia de avocat fără examen.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie un privilegiu în favoarea judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție și a judecătorilor de la instanțele internaționale, în detrimentul tuturor celorlalți magistrați. De asemenea, discriminarea se manifestă și prin aceea că, prin limitarea acestui beneficiu legal doar la judecătorii eliberați din funcție, se restrânge semnificativ și exercițiul dreptului de a accede la profesia de avocat și pentru celelalte categorii de magistrați (judecători care dețin inclusiv gradul profesional de curte de apel, precum și procurori, indiferent de gradul profesional).

10. Se arată că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 51/1995, profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonome. Plecând de la aceste atribute fundamentale, este imperativ ca, în organizarea și funcționarea sa, profesia de avocat să nu tolereze nicio formă de discriminare care ar tinde să creeze diferențieri de tratament juridic unor subiecți de drept aflați în situații juridice similare. Discriminarea în discuție își are premisele tocmai în unicitatea statutului constituțional al procurorilor și al judecătorilor. În acest sens, se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la art. 1 din Protocolul nr. 12 la aceasta, prin care s-a stabilit, în esență, că o distincție este discriminatorie dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, adică nu urmărește un scop legitim sau nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 9 iunie 2009, pronunțată în Cauza *Opuz împotriva Turciei*, Hotărârea din 20 septembrie 2006, pronunțată în Cauza *Zarb Adami împotriva Maltei*, Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marcks împotriva Belgiei*, Hotărârea din 8 iunie 1976, pronunțată în Cauza *Engel și alții împotriva Olandei*, Hotărârea

din 28 noiembrie 1984, pronunțată în Cauza *Rasmussen împotriva Danemarcei*, Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*).

11. Astfel, se susține că o rupere nejustificată a echilibrului în rândul magistraților este cauzată de crearea unei căi discriminatorii pentru anumiți magistrați cu gradul cel mai înalt posibil, respectiv pentru judecătorii care au activat/activează la Înalta Curte de Casație și Justiție, în raport cu procurorii care au gradul profesional de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin acordarea posibilității de a accede în profesia de avocat fără examen numai pentru prima categorie. Această situație contravine și dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Discriminarea instituită de dispozițiile criticate este de neînțeles, în condițiile în care nicăieri în cuprinsul legii privind organizarea judecătorească nu se regăsește vreo motivare cu privire la aplicarea diferită a condițiilor de primire, promovare sau transfer între profesiile de judecător sau procuror, începând cu momentul în care auditorii de justiție devin magistrați — judecători sau procurori. Or, calitatea de magistrat a fost și este recunoscută atât judecătorilor, cât și procurorilor de la momentul intrării în profesie, indiferent de gradul profesional obținut. Se invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale referitoare la statutul identic al judecătorilor și procurorilor, și anume deciziile nr. 866 din 28 noiembrie 2006 și nr. 785 din 12 mai 2009, precum și dispozițiile constituționale ale art. 132—134 și ale Legii nr. 303/2004 privind incompatibilitățile și interdicțiile aplicabile funcțiilor de procuror și de judecător, admiterea în magistratură și formarea profesională a judecătorilor și procurorilor, numirea judecătorilor și procurorilor, accesul procurorilor la funcția de judecător și al judecătorilor la funcția de procuror, drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor, răspunderea juridică a acestora. Așadar, diferența dintre profesiile de judecător și procuror având același grad apare a fi una artificială și pur teoretică, iar, în cazul accederii în profesia de avocat fără susținerea examenului, se impune a fi corijată această discriminare prin similitudine de tratament juridic.

12. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.658D/2019, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, consideră că punctul de vedere al instanței este obligatoriu doar în măsura în care excepția de neconstituționalitate este invocată din oficiu, însă în celelalte ipoteze, atunci când titularul excepției este una dintre părțile litigante, instanța de judecată are facultatea de a prezenta o opinie. În Dosarul Curții Constituționale nr. 3.459D/2019, instanța consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, legiuitorul instituind o excepție de la regula primirii în profesia de avocat doar pe bază de examen, excepție care nu contravine principiului egalității în drepturi, fiind dreptul legiuitorului să stabilească sfera de aplicare a acestor reguli și excepții, precum și condițiile în care primirea în profesia de avocat se realizează fără examen.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece restrângerea dreptului procurorilor de a accede în profesia de avocat fără examen are o justificare obiectivă și rezonabilă, urmărind un raport rezonabil între mijlocul folosit și scopul urmărit, ținând seama de pregătirea profesională a judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la instanțele internaționale, precum și de diferența de statut juridic între judecători și procurori, diferență concretizată îndeosebi prin inamovibilitatea judecătorilor numiți de Președintele României.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la Dosarul Curții Constituționale nr. 2.658D/2019 de către autorul excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din motivările autorilor acesteia, îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 17 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 mai 2018. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004: *„Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, sunt eliberați din motive neimputabile își păstrează gradul dobândit în ierarhie și pot ocupa o funcție de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și pot reveni pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror sau pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen.”;*

— Art. 17 alin. (5) din Legea nr. 51/1995: *„Dispozițiile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, precum și judecătorilor de la instanțele internaționale.”*

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 14 privind nediscriminarea din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la această convenție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 241 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 8 iulie 2020, constatând constituționalitatea acestora, prin raportare la critici similare cu cele invocate în prezenta cauză.

20. La paragraful 17 al acestei decizii, ținând cont de evoluția cadrului legislativ referitor la condițiile de numire a judecătorilor instanței supreme, Curtea a reținut că intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2004 — care a abrogat instituirea mandatului judecătorilor instanței supreme (mandat de 6 ani prevăzut în Legea nr. 56/1993) — a impus reglementarea unor dispoziții tranzitorii. Astfel, potrivit art. 102 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, *„Judecătorii în funcție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție își continuă activitatea până la data expirării mandatului pentru care au fost numiți”*. Totodată, art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004

— criticat în prezenta cauză — reglementează situația judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, care sunt eliberați din motive neimputabile, situație în care își păstrează gradul dobândit în ierarhie și pot ocupa o funcție de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și pot reveni pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror sau pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen.

21. La paragraful 18 al aceleiași decizii, Curtea a reținut că dispoziția de lege criticată instituie un beneficiu — intrarea în avocatură sau notariat fără examen — acordat foștilor judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți sau care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile. În mod corelativ, au fost introduse reglementări similare în legile care reglementează statutele profesiilor de avocat și de notar. În acest sens sunt prevederile art. 17 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și ale art. 33 alin. (1) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 19 martie 2018.

22. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, precum și ale art. 14 din Convenție, prin prisma art. 11 și 20 din Constituție, prin Decizia nr. 241 din 3 iunie 2020, paragraful 22, Curtea, reiterând jurisprudența sa referitoare la principiul egalității în drepturi (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, sau Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014), a reținut că sintagma „fără privilegii și fără discriminări” din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Constituție privește două ipoteze normative distincte, iar incidența uneia sau alteia dintre acestea implică, în mod necesar, sancțiuni de drept constituțional diferite (a se vedea Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie

2015). Astfel, nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea privilegiului sau a discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea acestuia; discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept, iar remediul constituțional specific în cazul constatării neconstituționalității discriminării îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului. În schimb, privilegiul se definește ca un avantaj sau favoare nejustificat/nejustificată acordat/acordată unei persoane/categorii de persoane; în acest caz, neconstituționalitatea privilegiului nu echivalează cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de persoane, ci cu eliminarea sa, respectiv cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat.

23. Or, aplicând aceste considerente de principiu la conținutul normativ al dispozițiilor criticate, la paragraful 23 al Deciziei nr. 241 din 3 iunie 2020, Curtea a reținut că acestea nu reglementează un drept al judecătorilor și al procurorilor, care să vizeze statutul constituțional similar al acestora, ci instituie un beneficiu pentru foștii judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul sau care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile. În reglementarea unui astfel de beneficiu, legiuitorul este liber să prevadă căror categorii de persoane i se aplică, fără ca prin aceasta să se considere că instituie discriminări între beneficiarii normei și cei care nu beneficiază de aceasta.

24. În final, Curtea a observat că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este incidentă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față, atât cu privire la dispozițiile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, cât și cu privire la cele ale art. 17 alin. (5) din Legea nr. 51/1995, care au același conținut normativ.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Valentin Trif în Dosarul nr. 7.097/2/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Gheorghe Mirel Rădescu în Dosarul nr. 1.002/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și de Viorica Stoica în Dosarul nr. 7.673/2/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 17 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2022.

PREȘEDINTE
CRISTIAN DELIORGA

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 438

din 6 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Panait Șamata în Dosarul nr. 1.091/88/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.872D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Invocând Decizia nr. 692 din 8 noiembrie 2018, arată că legiuitorul este singurul care poate stabili termenele, dar și modul în care instanța poate soluționa căile ordinare de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.091/88/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Panait Șamata cu ocazia soluționării apelurilor declarate într-o cauză penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul criticat este neconstituțional deoarece reglementează într-o manieră imperativă readministrarea declarațiilor pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, fără a lăsa la aprecierea judecătorului necesitatea readministrării acestora. De asemenea, dispozițiile criticate sunt neconstituționale din perspectiva faptului că doar în cazul soluționării apelului împotriva unei hotărâri de achitare subzistă obligația readministrării declarațiilor, iar nu și în cazul atacării unei hotărâri de condamnare a inculpatului.

6. Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Susține că apelul este singura cale de atac ordinară de reformare, în care se efectuează o nouă judecată în fond a cauzei. Dispoziția legală criticată reglementează obligația instanței de apel de a readministra declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare. Soluția legislativă menționată constituie transpunerea în dreptul intern a exigențelor impuse de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, asigurând dreptul inculpatului la un proces echitabil. Instanța

judecătorească apreciază că nu se poate reține susținerea potrivit căreia normele procesuale invocate ar constitui premisa unui tratament diferențiat, discriminatoriu, al inculpaților în fața legii. Din conținutul normelor procesuale criticate rezultă că se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipotezele juridice prevăzute de text, inculpații față de care s-a pronunțat o soluție de condamnare, amânare a aplicării pedepsei sau renunțare la aplicarea acesteia fiind într-o situație juridică diferită de acei inculpați față de care prima instanță a dispus o soluție de achitare.

7. Astfel cum reiese din dispozițiile art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, potrivit cărora art. 374 alin. (7)–(10) și art. 383 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător, instanța de control judiciar, în oricare dintre ipotezele enunțate, poate readministra probele administrate de prima instanță și poate administra probe noi, poate administra probele de la urmărirea penală, chiar și pe cele necontestate de părți, și poate dispune, din oficiu, administrarea de noi probe, în condițiile art. 100 din același act normativ, în vederea justei soluționări a cauzei și necesitatea aflării adevărului. Așadar, prevederea legală care stabilește obligativitatea pentru instanța de control judiciar de a administra probele ce au stat la baza soluției de achitare în prima instanță este supusă aceluiași reguli referitoare la aprecierea de către instanța de control judiciar a necesității și utilității lor în scopul aflării adevărului și al justei soluționări a cauzei.

8. Dispoziția criticată nu reglementează imposibilitatea readministrării probatoriilor sau readministrării de noi probe, în cazul în care prima instanță a pronunțat o soluție de condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei, amânare a aplicării pedepsei sau de încetare a procesului penal. Astfel, potrivit art. 420 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, instanța de apel procedează la ascultarea inculpatului, când aceasta este posibilă, potrivit regulilor de la judecata în fond, poate readministra probele administrate la prima instanță și poate administra probe noi, în condițiile art. 100 din același act normativ. Totodată, potrivit art. 420 alin. (8) din Codul de procedură penală, instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, precum și a oricăror probe administrate în fața instanței de apel, iar, potrivit art. 420 alin. (9) din același act normativ, în vederea soluționării apelului, instanța, motivat, poate da o nouă apreciere probelor.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „(1) *Instanța, judecând apelul, pronunță una dintre următoarele soluții: (...) 2. admite apelul și: a) desființează sentința primei instanțe și pronunță o nouă hotărâre, procedând potrivit regulilor referitoare la soluționarea acțiunii penale și a acțiunii civile la judecata în fond. Instanța de apel readministrează declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, dispozițiile art. 374 alin. (7)—(10) și ale art. 383 alin. (3) și (4) aplicându-se în mod corespunzător;*”.

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) conform cărora statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și art. 124 alin. (2) și (3) referitor la înfăptuirea justiției.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, dintr-o perspectivă identică, prin Decizia nr. 692 din 8 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 24 aprilie 2019, Decizia nr. 273 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 829 din 11 octombrie 2019, și Decizia nr. 274 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 16 septembrie 2019.

15. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că apelul este singura cale de atac ordinară de reformare, în care se efectuează o nouă judecată în fond a cauzei. Potrivit art. 408 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede altfel. Astfel, expresie a principiului dublului grad de jurisdicție, toate sentințele prin care cauza este rezolvată în fond în urma judecării în primă instanță sunt supuse apelului. Este vorba despre hotărârile judecătorești penale prin care instanța hotărăște asupra învinuirii aduse inculpatului, pronunțând, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal, în condițiile art. 396 din Codul de procedură penală.

16. Instanța, judecând apelul, poate pronunța, potrivit art. 421 din Codul de procedură penală, fie o soluție de respingere a apelului și menținere a hotărârii atacate (art. 421 pct. 1), fie o soluție de admitere a apelului și desființare a sentinței primei instanțe (art. 421 pct. 2). Pronunțând soluția de admitere a apelului și desființare a hotărârii atacate, instanța de apel fie soluționează ea însăși cauza, pronunțând o nouă hotărâre [art. 421 pct. 2 lit. a)], fie dispune rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată [art. 421 pct. 2 lit. b)].

17. În acest context, Curtea a observat că dispoziția de lege criticată reglementează obligația instanței de apel de a readministra declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare. Curtea a reținut că instanța de la Strasbourg, analizând respectarea dreptului la un proces echitabil în cauzele în care instanțele de control judiciar au pronunțat o soluție de condamnare după desființarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, a statuat cu valoare de principiu că, atunci când o instanță de recurs este sesizată să soluționeze o cauză în fapt și în drept și să examineze, în ansamblu, chestiunea vinovăției sau a nevinovăției, aceasta nu poate, pentru motive de echitate a procedurii, să decidă asupra acestor chestiuni fără ascultarea directă a declarațiilor date personal fie de acuzatul care susține

că nu a comis actul de care este învinuit, fie de martorii care au dat declarații în timpul procedurii (Hotărârea din 27 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Constantinescu împotriva României*, paragrafele 55 și 59).

18. De asemenea, prin Hotărârea din 15 septembrie 2015, pronunțată în Cauza *Moinescu împotriva României*, paragrafele 39 și 40, Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează aceleași argumente: „Pentru a se pronunța astfel, curtea de apel a procedat la o nouă interpretare a mărturiilor depuse la dosar, fără a asculta ea însăși martorii. Astfel, curtea de apel a adoptat o poziție opusă celei din hotărârile instanțelor inferioare, care îl achitaseră pe reclamant, în special pe baza depozițiilor martorilor respectivi, făcute în cursul ședințelor de judecată desfășurate în fața lor. Deși era de competența instanței de recurs să aprecieze diferitele elemente de probă, este la fel de adevărat că reclamantul a fost stabilit vinovat pe baza aceluiași mărturii care fuseseră suficiente pentru a-i determina pe judecătorii din primele instanțe să se îndoiască de temeinicia acuzației și să motiveze achitarea acestuia. În aceste condiții, omisiunea curții de apel de a audia martorii în cauză, înainte de a-l declara vinovat pe reclamant, a limitat semnificativ caracterul efectiv al dreptului la apărare. Aceste elemente îi permit Curții să concluzioneze că respectiva condamnare a reclamantului pentru favorizarea infractorului, pronunțată fără ascultarea directă a martorilor, deși acesta fusese achitat de două instanțe inferioare, este contrară cerințelor unui proces echitabil în sensul art. 6 paragraful (1) din Convenție.”

19. Așadar, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă constituie transpunerea în dreptul pozitiv a exigențelor impuse de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, asigurând dreptul inculpatului la un proces echitabil. Astfel, având competența de a aprecia diferitele elemente de probă, în vederea stabilirii vinovăției inculpatului, instanța de apel nu poate pronunța hotărârea de condamnare decât după readministrarea obligatorie a declarațiilor pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare și care au fost suficiente pentru a-l determina pe judecătorul primei instanțe să se îndoiască de temeinicia acuzației și să motiveze achitarea acestuia.

20. Curtea a observat că dispoziția criticată nu reglementează imposibilitatea readministrării probatoriilor sau administrării de noi probe, în cazul în care prima instanță a pronunțat o soluție de condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei, amânare a aplicării pedepsei sau de încetare a procesului penal. Astfel, potrivit art. 420 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, instanța de apel procedează la ascultarea inculpatului, când aceasta este posibilă, potrivit regulilor de la judecata în fond, poate readministra probele administrate la prima instanță și poate administra probe noi, în condițiile art. 100 din același act normativ. Totodată, potrivit art. 420 alin. (8) din Codul de procedură penală, instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, precum și a oricăror probe administrate în fața instanței de apel, iar, potrivit art. 420 alin. (9) din același act normativ, în vederea soluționării apelului, instanța, motivat, poate da o nouă apreciere probelor.

21. În acest context, Curtea a constatat că dispozițiile art. 420 alin. (5) din Codul de procedură penală nu refuză dreptul inculpatului sau al oricărui participant în procesul penal de a propune readministrarea unor probe ori administrarea altora noi, ci conferă instanței de apel competența de a aprecia asupra utilității administrării/readministrării unor probe. Totodată, în acord cu art. 100 alin. (3) din Codul de procedură penală — la care face trimitere art. 420 alin. (5) din același cod —, „*cererea privitoare la administrarea unor probe formulată (...) în cursul judecării se admite ori se respinge, motivat, de către organele judiciare*”, sens în care respingerea sa se poate dispune numai atunci când proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii, când se apreciază că pentru dovedirea elementului

de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă, când proba nu este necesară, întrucât faptul este notoriu, când proba este imposibil de obținut, când cererea a fost formulată de o persoană neîndreptățită și când administrarea probei este contrară legii [art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală].

22. Așa fiind, instanța de apel nu are obligația de a-și însuși aprecierea probelor dată de instanța de fond, întrucât, potrivit art. 420 alin. (9) din Codul de procedură penală, aceasta, „*motivată, poate da o nouă apreciere probelor*”, iar, conform art. 103 alin. (1) din același cod, probele sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

23. Instanța de apel nu se pronunță în mod discreționar asupra necesității readministrării unor probe sau administrării altora noi, cu atât mai mult cu cât, în conformitate cu art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate, dispunerea condamnării putându-se realiza doar atunci când acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Acest fapt conferă procedurii caracter echitabil, deoarece, pe lângă faptul că, potrivit art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea inculpatului, principiul liberei aprecieri a probelor nu este absolut, fiind mărginit de existența unor mijloace compensatorii care să asigure un echilibru suficient între acuzare și apărare.

24. În acord cu art. 374 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală, în faza de judecată, președintele întrebă procurorul, părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe, iar în cazul în care se propun probe, trebuie să se arate faptele și împrejurările ce urmează a fi dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află aceste mijloace, respectiv, în ceea ce privește martorii și experții, identitatea și adresa acestora. Totodată, procurorul, persoana vătămată și părțile pot cere administrarea de probe noi și în cursul cercetării judecătorești — a se vedea art. 374 alin. (9) din Codul de procedură penală —, iar probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți sau de persoana vătămată pot fi administrate, din oficiu, de către instanță, dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, instanța putând, totodată, să dispună, din oficiu, și administrarea de probe noi, justificat de același deziderat al aflării adevărului și al justei soluționări a cauzei —

a se vedea art. 374 alin. (8) și (10) din Codul de procedură penală. De asemenea, după audierea inculpatului, a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente se procedează la administrarea probelor încuviințate [a se vedea art. 376 alin. (3) din Codul de procedură penală]. Aceasta întrucât, potrivit art. 100 alin. (2) din același cod, „*În cursul judecății, instanța administrează probe la cererea procurorului, a persoanei vătămate sau a părților și, în mod subsidiar, din oficiu, atunci când consideră necesar pentru formarea convingerii sale*”, sens în care, în procesul de evaluare a probelor, condamnarea se poate dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă [a se vedea și art. 103 alin. (2) din același cod].

25. Astfel, în acord cu art. 420 alin. (11) din Codul de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile de la judecata în fond mai sus arătate, sens în care instanța competentă să soluționeze apelul îl va judeca, conform art. 417 din Codul de procedură penală, cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces, fiind, totodată, obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept. Totodată, instanța de apel va proceda la ascultarea inculpatului, când aceasta este posibilă, potrivit regulilor de la judecata în fond, și va verifica hotărârea atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, precum și a oricăror probe administrate în fața instanței de apel, putând da, așa cum s-a arătat anterior, o nouă apreciere probelor.

26. În concluzie, instanța de apel, deși nu este obligată să dispună readministrarea probelor ori administrarea altora noi, are însă obligația să se pronunțe motivat cu privire la astfel de cereri. Toate acestea au ca scop, pe de o parte, asigurarea dreptului la un proces echitabil, iar, pe de altă parte, soluționarea cu celeritate a cauzei, întrucât, în caz contrar, s-ar permite prelungirea nejustificată a soluționării acesteia printr-o simplă cerere de readministrare/administrare a probelor, cu toate că dispunerea lor nu este utilă cauzei (în același sens, Decizia nr. 157 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 22 iunie 2018).

27. Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția deciziei menționate, precum și considerentele pe care aceasta se sprijină își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Panait Șamata în Dosarul nr. 1.091/88/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 19 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Numărul maxim de posturi al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și unităților aflate în subordinea acestuia este de 14.264, din care 699 — aparatul propriu al ministerului, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

2. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are în dotare un număr total de 148 de autovehicule, stabilit potrivit actelor normative în vigoare, repartizat astfel:

a) pentru transportul persoanelor din aparatul propriu are în dotare 12 autovehicule;

b) pentru desfășurarea activităților specifice de control, antifraudă, inspecții, gestiune economico-administrativă, juridică și resurse umane, precum și pentru activitățile interinstituționale, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are în dotarea aparatului central 20 de autovehicule de intervenție;

c) pentru desfășurarea activităților specifice de consultanță, extensie și formare profesională în agricultură, politici și strategii agricole, politici în industrie alimentară și comerț, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are în dotare la nivelul aparatului central un număr total de 4 autovehicule;

d) pentru activitățile specifice de informare și promovare, transport al delegațiilor străine, diverse alte deplasări interne

și internaționale, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are în dotare la nivelul aparatului central un număr de 2 microbuze;

e) pentru implementarea și controlul măsurilor din PNDR, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin DGDR AM-PNDR, are în dotare un număr maxim de 83 de autovehicule;

f) pentru implementarea și controlul măsurilor din Programul operațional de pescuit — POP 2007—2013 și Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime — POPAM 2014—2020, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Direcția generală pescuit — AM-POPAM, are în dotare un număr total de 15 autovehicule, dintre care 6 la nivelul aparatului central și 9 la nivel teritorial, și un microbuz, o barcă din fibră de sticlă, precum și o șalupă de control;

g) pentru activitățile specifice desfășurate de atașajii agricoli în cadrul misiunilor diplomatice ale României în străinătate, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are în dotare un număr de 12 autovehicule;

h) structurile care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale prevăzute la pct. I și II din anexa nr. 2 pot utiliza pentru activități specifice un număr de autovehicule, potrivit anexei nr. 3.

(2) Limita maximă litri/lună pentru autovehiculele, barca din fibră de sticlă și șalupa de control din dotarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.”

3. Anexa nr. 3 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marius-Constantin Budăi

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 19 decembrie 2022.

Nr. 1.515.

N O R M A T I V E
de autoturisme pentru structurile care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Nr. crt.	Denumirea unității	TOTAL	Din care		
			autoturisme pentru activități specifice	autospeciale	autoutilitare
1.	Direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București — servicii publice deconcentrate ¹⁾ a) autoturisme în parc comun — 42 b) activități specifice de monitorizare, inspecții, verificare și control — 84 c) activități specifice de consultanță, extensie și formare profesională în agricultură — 92	218			
2.	Agenția Națională pentru Zootehnie „Prof. Dr. G.K. Constantinescu”	125	75	50	
3.	Autoritatea Națională Fitosanitară ²⁾	58	1	—	57
4.	Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură ³⁾	785	698	87	
5.	Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale ⁴⁾	200	200	—	
6.	Laboratorul Central pentru Calitatea Semințelor și a Materialului Săditor	9	6	3	
7.	Inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor — servicii publice deconcentrate	120	3/unitate	1/unitate	
8.	Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor	26	4	—	22
9.	Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură ⁵⁾	54	45	9	
10.	Oficiul Național al Viei și Produselor Vitivinicole	13	13	—	
11.	Laboratorul Central pentru Controlul Calității și Igienei Vinului	5	5	—	
12.	Autoritatea pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor	13	7	—	6
13.	Agenția Zonei Montane	6	2	4	
14.	Agenția Domeniilor Statului ⁶⁾	37	37	—	

¹⁾ Numărul și limita maximă litri/lună/vehicul pentru fiecare direcție pentru agricultură județeană și a municipiului București se vor stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

²⁾ Autoritatea Națională Fitosanitară utilizează și o șalupă fluvială la nivelul Oficiului Fitosanitar Tulcea pentru monitorizarea stării fitosanitare a ecosistemului din Delta Dunării.

³⁾ Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură mai utilizează pentru accesul în zonele de luciu de apă și un număr de 3 șalupe. Limita maximă litri/lună/șalupă se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

⁴⁾ Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, la nivelul Oficiului Județean pentru Finanțarea Investițiilor Rurale Tulcea, mai utilizează pentru accesul în zonele de luciu de apă și o șalupă. Limita maximă litri/lună/șalupă se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

⁵⁾ Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură mai utilizează pentru accesul în zonele de luciu de apă și un număr de 12 bărci pescărești din fibră de sticlă (motor și peridoc), 8 șalupe fluviale de control și 2 șalupe maritime de control, 10 bărci gonflabile cu cocă rigidă și motor. Limita maximă litri/lună/barcă/șalupă se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

⁶⁾ Limita maximă litri/lună/vehicul pentru autoturismele din dotarea Agenției Domeniilor Statului se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Garda de Coastă, precum și trecerea unor construcții din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar, ca urmare a reevaluării, a imobilului înregistrat la M.F. cu nr. 106448, aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Garda de Coastă, potrivit datelor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unui număr de șase construcții din imobilul cu nr. M.F. 106448, aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Garda de Coastă, în vederea

scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, potrivit datelor prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 19 decembrie 2022.
Nr. 1.517.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Garda de Coastă, pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul (CUI)	Valoarea de inventar actualizată (lei)
106448	8.19.01	49-420	Județul Constanța	Ministerul Afacerilor Interne — Garda de Coastă (CUI) 29521430	7.226.100,25

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

ale construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Garda de Coastă, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa	Persoana juridică ce administrează imobilul	Caracteristicile bunurilor care trec în domeniul privat al statului	Valoarea bunurilor care trec în domeniul privat al statului (lei)
106448 (parțial)	8.19.01	49-420	Județul Constanța	Ministerul Afacerilor Interne — Garda de Coastă (CUI) 29521430	6 construcții C3 în suprafață construită/desfășurată de 29 mp C4 în suprafață construită/desfășurată de 21 mp C6 în suprafață construită/desfășurată de 24 mp C7 în suprafață construită/desfășurată de 31 mp C8 în suprafață construită/desfășurată de 77 mp C9 în suprafață construită/desfășurată de 60 mp C.F. nr. 107557	191.670,63

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ANTREPRENORIALULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind modificarea procedurii de implementare a Programului național multianual pentru dezvoltarea culturii antreprenoriale în rândul femeilor manager din sectorul IMM, aprobată prin Ordinul ministrului antreprenoriatului și turismului nr. 1.314/2022

Având în vedere:

- prevederile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.327/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare;
- prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L352 din 24.12.2013, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. 142.317/DGAPF din 13.12.2022, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.327/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare,

ministrul antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a Programului național multianual pentru dezvoltarea culturii antreprenoriale în rândul femeilor manager din sectorul IMM, aprobată prin Ordinul ministrului antreprenoriatului și turismului nr. 1.314/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 și 799 bis din 11 august 2022, se modifică după cum urmează

1. La articolul 6.6, alineatul (10) va avea următorul cuprins:

„(10) În termen de maximum 12 luni de la momentul intrării în vigoare a acordului de finanțare, dar nu mai târziu de 15.11.2024, beneficiarul are obligația efectuării tuturor cheltuielilor și încercării și transmiterii în aplicația informatică a cererii rambursare (anexa nr. 7), a facturilor, documentelor de plată, prevăzute în anexa nr. 7 la prezenta procedură, și a documentelor justificative care însoțesc cererea de rambursare, în caz contrar ajutorul nefiind acordat.”

2. La anexa nr. 6, articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Acordul se încheie pe o perioadă de maximum 5 ani, începând cu data intrării în vigoare. Prezentul acord intră

în vigoare la data de (se completează de către AIMMAIPE/se preia automat de aplicație).

Acordul se desfășoară pe parcursul a două perioade succesive, astfel:

- o perioadă de implementare de maximum 12 luni calculate de la data intrării în vigoare a Acordului de finanțare până la depunerea cererii de rambursare (anexa nr. 7), dar nu mai târziu de data de 15.11.2024. Implementarea proiectului se consideră finalizată la momentul plății/achitării cererii de rambursare a ajutorului *de minimis*;

- o perioadă de 3 ani de monitorizare, de la finalizarea implementării.

Cele două perioade succesive de implementare și monitorizare alcătuiesc împreună termenul contractual de maximum 5 ani în care se desfășoară prezentul acord, conform schemei de ajutor *de minimis*.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul antreprenoriatului și turismului,
Cătălin Canciu,
secretar de stat

MINISTERUL ANTREPRENORIALULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN**privind modificarea procedurii de implementare a Programului pentru stimularea înființării întreprinderilor mici și mijlocii „Start-up Nation — ROMANIA”, aprobată prin Ordinul ministrului antreprenoriatului și turismului nr. 1.111/2022**

Având în vedere:

— prevederile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.327/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare;

— prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L352 din 24.12.2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 142.316/DGAPF din 13.12.2022,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.327/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare,

ministrul antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a Programului pentru stimularea înființării întreprinderilor mici și mijlocii „Start-up Nation — ROMANIA”, aprobată prin Ordinul ministrului antreprenoriatului și turismului nr. 1.111/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 și 635 bis din 28 iunie 2022, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6.6, alineatul (10) va avea următorul cuprins:

„(10) În termen de maximum 12 luni de la momentul intrării în vigoare a acordului de finanțare, dar nu mai târziu de 15.11.2024, beneficiarul are obligația efectuării tuturor cheltuielilor și încărcării și transmiterii în aplicația informatică a cererii rambursare (anexa nr. 7), a facturilor, documentelor de plată, prevăzute în anexa nr. 7 la prezenta procedură, și a documentelor justificative care însoțesc cererea de rambursare, în caz contrar ajutorul nefiind acordat.”

2. La anexa nr. 6, articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Acordul se încheie pe o perioadă de maximum 5 ani, începând cu data intrării în vigoare. Prezentul acord intră

în vigoare la data de (se completează de către AIMMAIPE/se preia automat de aplicație).

Acordul se desfășoară pe parcursul a două perioade succesive, astfel:

— o perioadă de implementare de maximum 12 luni calculate de la data intrării în vigoare a Acordului de finanțare până la depunerea cererii de rambursare (anexa nr. 7), dar nu mai târziu de data de 15.11.2024. Implementarea proiectului se consideră finalizată la momentul plății/achitării cererii de rambursare a ajutorului *de minimis*;

— o perioadă de 3 ani de monitorizare, de la finalizarea implementării.

Cele două perioade succesive de implementare și monitorizare alcătuiesc împreună termenul contractual de maximum 5 ani în care se desfășoară prezentul acord, conform schemei de ajutor *de minimis*.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul antreprenoriatului și turismului,

Cătălin Canciu,

secretar de stat

București, 19 decembrie 2022.

Nr. 1.983.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea tarifului de participare la programul de formare specializată în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării construcțiilor pentru arhitecții-șefi, organizat de Institutul Național de Administrație în colaborare cu Registrul Urbaniștilor din România, sub coordonarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației**

Luând în considerare Adresa Institutului Național de Administrație nr. 5.951 din 28.11.2022, înregistrată la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației cu nr. 135.045 din 28.11.2022, prin care se solicită aprobarea tarifului de participare la programul de formare specializată în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării construcțiilor pentru arhitecții-șefi, organizat de Institutul Național de Administrație în colaborare cu Registrul Urbaniștilor din România, sub coordonarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, și Referatul de aprobare al Institutului Național de Administrație nr. 5.936 din 28.11.2022,

văzând Hotărârea nr. 19 din 24.11.2022 a Consiliului de coordonare care funcționează pe lângă Institutul Național de Administrație, prin care s-a avizat tariful de participare la programul de formare specializată în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării construcțiilor pentru arhitecții-șefi, organizat de Institutul Național de Administrație în colaborare cu Registrul Urbaniștilor din România, sub coordonarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației,

ținând cont de dispozițiile art. 36¹ din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 alin. (2) lit. a) și art. 7 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 23/2016 privind înființarea Institutului Național de Administrație, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 44/2017, cu modificările ulterioare, și în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (3) lit. e) și art. 14 lit. g) din Hotărârea Guvernului nr. 645/2020 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Administrație,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă tariful de participare la programul de formare specializată în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării construcțiilor pentru arhitecții-șefi, organizat de Institutul Național de Administrație în colaborare cu Registrul Urbaniștilor din România, sub coordonarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în cuantum de 5.200 lei/participant.

Art. 2. — Direcția generală managementul resurselor va comunica prezentul ordin Institutului Național de Administrație.

Art. 3. — Institutul Național de Administrație va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin grija Institutului Național de Administrație.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

București, 14 decembrie 2022.

Nr. 3.235.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

